

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XXVIII. Quomoda omnibus sanctis de fonte misericordiae propinavit.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

n virtutum exercitiis exemplo meo prolatis, mihi deservire studebis. »

CAPUT XXVIII.

QUOMODO OMNIBUS SANCTIS DE FONTE MISERICORDIÆ PROPINAVIT.

ALIA iterum nocte, requisivit Dominum quo in loco disponeret pernoctare. Qui respondit: « Ad radicem montis hujus deserti. » Adduxitque illam illuc ubi vidit fontem misericordiæ ad radicem montis scaturire, et in eo argenteam scutellam, dicens ad eam: « Hunc fontem omnibus et singulis propina, secundum tuæ beneplacitum voluntatis. » Ad quod illa: « Obsecro, mi Domine, tu vicem meam supple, quia minus idonea sum ad hoc opus, cum sim debilis et infirma. » Tunc sancti Angeli vice ejus accedentes, ex fonte illo propinabant: primo, gloriosæ Virgini Mariæ, in augmentum totius beatitudinis suæ. Quæ dum biberet, singulæ guttulæ tam miræ suavitatis intra guttur ejus dabant resonantiam, quod omnes illius beatæ Jerusalem cives novâ exultatione jubilabant. Deinde propinabant Patriarchis, Prophetis, Apostolis, Martyribus, Confessoribus, Virginitibus, Viduis, conjugatis, et omnibus cœli civibus; qui omnes simili modo ex eo bibebant, et singulæ guttulæ in Dei laudem suavissimum sonum ut prius in Virgine Maria beata clangebant.

Dehinc etiam a præfato fonte misericordiæ militanti Ecclesiæ propinabant; et primo quidem Domno Apostolico, Cardinalibus, Archiepiscopis, Episcopis, et quibuscumque Religiosis. Post hæc Imperatori, Regibus, principibus et omnibus judicibus et rectoribus animarum; postremo vero,

E fonte
misericordiæ
potantur
Sancti ad
laudem Dei.

Eodem
reficiuntur
militantis
et patientis
Ecclesiæ
fideles.

omnibus in terra viventibus. Ad hæc quoque Angeli, vice Christi dilectricis, animabus purgandis etiam misericordiæ fontem propinabant. Omnes quidem ex eo bibebant, sed non omnes eandem sonoritatem et suavitatem sentiebant, quam triumphans habebat Ecclesia. Post hæc Dominus ex Corde suo prædictis omnibus tam militantis quam triumphantis Ecclesiæ personis, nectareum poculum in parvo vasculo precibus ancillæ suæ benignissime propinabat.

CAPUT XXIX.

ITERUM DE FONTE MISERICORDIÆ.

Dona
ex Deo
ad originem
suam per
Cordivinum
refluant.

SEQUENTI nocte, iterum in spiritu ad præfatum misericordiæ fontem deducta, vidit ex eodem fonte permaximam venam humilis gratitudinis ebullire, et ipsam venam per Cor Jesu Christi purissime in eundem fontem refluere. Quod sane ita intelligendum est: Cum varia sint dona Dei, et non omnes homines eandem habent gratiam, quia divisiones donorum sunt, unusquisque a Deo collato sibi dono sollicitè intendat, et cum gratitudine in Deum refundat, æstimans se omni bono et ipsa vita indignum; et in abjectione sui semper dicat: minor sum cunctis miserationibus tuis. Necquidquam sibi boni amplius desideret, nisi quantum ad Dei laudem, et omnia quæ sibi evenerint, sive læta sive tristia, ex nimia charitate a Deo sibi esse donata certissime sciat, et sic cum gratiarum actione in unione gratitudinis Jesu Christi, quasi per sanctissimum Cor ejus, in suam originem omnia Dei dona refundat.